

Obchodník s hadím olejem

 retheus.org/obchodnik-s-hadim-olejem

18. prosince 2023

články

Autor: Mike Stone

18. 12. 2023

Překlad

Eva Mertlíková

|

Zdroj

VIROLIEGY

Nedávno jsem narazil na tweet klinického psychologa dr. Jonathana Stea, který tvrdil, že obchodníci s hadím olejem z minulosti nikdy nezmizeli. Za novodobé verze těchto podomních obchodníků, kteří nabízeli „zázračné“ elixíry propagované jako „léky“ na nemoci, označil wellness kouče, alternativní léčitele a lékaře zabývající se energetickou medicínou. Všichni jsme tyto obchodníky s hadím olejem viděli v mnoha westernových filmech. Jednalo se o pochybné jedince, kteří se snažili vydělat na nemocech prodejem „léků“, o nichž věděli, že jsou vyloženě podvodné. V mnoha případech nebyla deklarovaná „účinná látka“ nikde k nalezení. A co hůř, v některých případech byly přítomny škodlivé toxiny jako olovo, rtuť a arsen, jak ukázala analýza „patentovaných léků“ uložených ve sbírce Muzea Henryho Forda. Rtuť a arsen jsou dnes známé toxiny, ale v 19. a 20. století je lékaři pravidelně vydávali za „léky“ na mnoho onemocnění včetně syfilidy a lepry. Příklady nepoctivých metod, které používali velcí showmani medicíny na konci 19. a počátku 20. století, jsme rozhodně viděli i my v dnešní době u lidí, kteří tvrdí, že léčí nemoci. Má tedy dr. Stea pravdu,

když říká, že tito chamtiví podvodníci nabízející důvěřivcům „všelék“ jsou tu stále? A pokud ano, jsou profese, které vyjmenoval, skutečně moderními inkarnacemi těchto potulných podvodníků?

I když se výraz „prodavač hadího oleje“ vžil pro označení každého, kdo za peníze klame ostatní, především prodejem falešných „léků“, hadí olej nebyl vždy vnímán v tak kontroverzním světle. V polovině a na konci 19. století přijelo mnoho čínských přistěhovalců, aby pracovali na transkontinentální železnici. Tito přistěhovalci si s sebou přivezli různé léky, včetně jednoho z nich, který se vyráběl z oleje čínského vodního hada. Tento olej je údajně bohatý na omega-3 kyseliny a přistěhovalci ho používali na zmírnění zánětů kloubů po dlouhých dnech těžké práce na železnici. Tento olej byl údajně velmi účinný a čínští přistěhovalci se o něj nakonec podělili s Američany, kteří byli jeho pozitivními účinky údajně ohromeni:

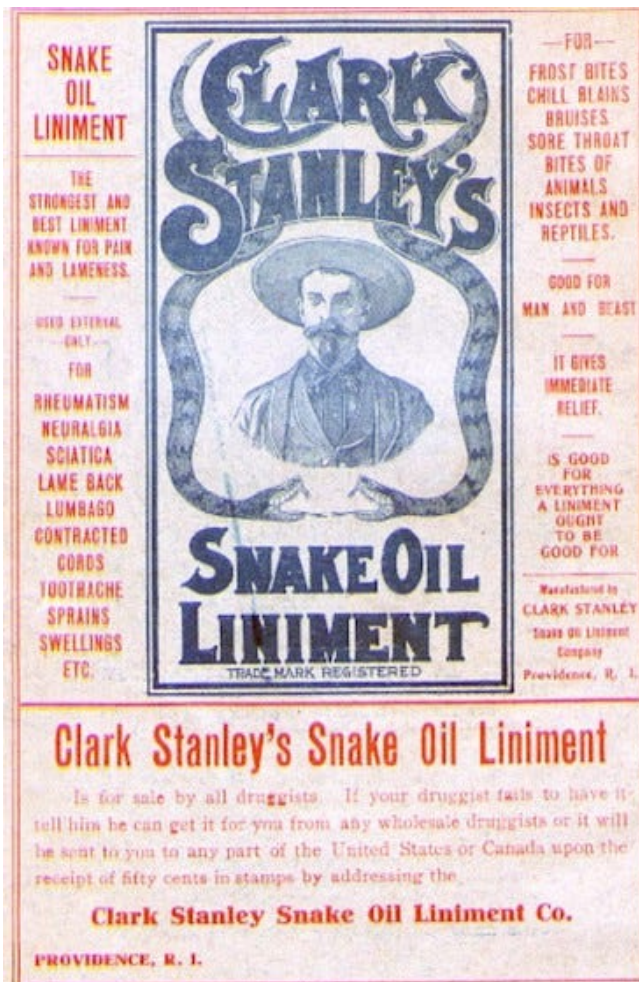
Historie „obchodníků s hadím olejem“

„V 19. století přicházely do Spojených států tisíce Číňanů jako námezdní dělníci na transkontinentální železnici. Podle knihy historika Richarda Whitea *‘Railroaded’* se v letech 1849 až 1882 přistěhovalo do Spojených států asi 180 000 Číňanů. David Haward Bain ve své knize *‘Empire Express’* uvedl, že naprostá většina dělníků pocházela z rolnických rodin z jihovýchodní Číny a s těmito dělníky byly uzavírány smlouvy na dobu až pěti let za relativně nízkou mzdu (ve srovnání s jejich bělošskými protějšky).

Mezi věcmi, které si čínští dělníci na železnici přiváželi do Států, byly různé léky – včetně hadího oleje. **Hadí olej, vyrobený z oleje čínského vodního hada, který je bohatý na omega-3 kyseliny, jež pomáhají tlumit záněty, byl ve své původní podobě skutečně účinný, zejména při léčbě zánětů kloubů.** Dělníci si tímto olejem, který se v Číně používal po staletí, potírali klouby po dlouhém, náročném pracovním dni. Vypráví se, že čínští dělníci se o olej začali dělit s některými americkými kolegy, kteří nad jeho účinky žasli.“

<https://www.npr.org/sections/codeswitch/2013/08/26/215761377/a-history-of-snake-oil-salesmen>

Jak je jejich zvykem, Američané viděli příležitost, jak tuto myšlenku účinných mastí určených k léčbě mnoha neduhů, zúročit. Postupem času vznikla řada výrobků obsahujících přísady jako alkohol, heroin a kokain, které prodávali muži cestující po celé zemi. Patřily mezi ně produkty jako „*Cocaine Toothache Drops*“, kokainové kapky proti bolesti zubů, „*Mrs. Winslow Soothing Syrup*“ složený z opiátů k utišení plačících dětí, „*Jems*“ vyrobený ze strychninu k léčbě nedostatečné koncentrace a sexuální dysfunkce, dále vajíčka tasemnic používaná jako prostředek na hubnutí a „*Morley's Liver and Kidney Cordial*“, o kterém se tvrdilo, že léčí „všechny nemoci jater, ledvin, žaludku a střev, jako jsou jaterní potíže, žlučnickové potíže, malarické nemoci, špatné trávení, zácpa, potíže s ledvinami a močovým měchýřem a všechny nemoci vznikající z nečisté krve a narušeného systému“.



Snake Oil Liniment

THE STRONGEST AND BEST LINIMENT KNOWN FOR PAIN AND LAMENESS.

USED EXTERNALLY ONLY.

FOR

RHEUMATISM
NEURALGIA
SCIATICA
LAME BACK
LUMBAGO
CONTRACTED CORDS
TOOTHACHE
SPRAINS
SWELLINGS
ETC.

CLARK STANLEY'S

SNAKE OIL LINIMENT

TRADE MARK REGISTERED

—FOR—
FROST BITES
CHILL BLAINS
BRUISES
SORE THROAT
BITES OF ANIMALS
INSECTS AND REPTILES.

GOOD FOR
MAN AND BEAST

IT GIVES
IMMEDIATE
RELIEF.

IS GOOD
FOR
EVERYTHING
A LINIMENT
OUGHT
TO BE
GOOD FOR

Manufactured by
CLARK STANLEY
Snake Oil Liniment
Company
Providence, R. I.

Clark Stanley's Snake Oil Liniment

Is for sale by all druggists. If your druggist fails to have it, tell him he can get it for you from any wholesale druggists or it will be sent to you to any part of the United States or Canada upon the receipt of fifty cents in stamps by addressing the

Clark Stanley Snake Oil Liniment Co.

PROVIDENCE, R. I.



Nejznámějším případem podvodu s hadím olejem, který možná nakonec vedl k vytvoření tohoto hanlivého označení z něčeho, co mělo nevinné kořeny, byl „*Clark Stanley's Snake Oil Liniment*“ („*Mazání z hadího oleje Clarka Stanleyho*“). Toto mazání bylo údajně vyrobeno z oleje chřestýšů, aby se využilo dobré pověsti čínských olejů. Chřestýši byli použiti jako náhrada za čínské vodní hady, kteří nebyli v USA k dostání. Tento olej údajně fungoval na ischias, revmatoidní artritidu, chromá záda, neuralgii, kontrakce svalů, bolesti zubů, omrzliny, otoky atd. V brožuře z roku 1897 s názvem „Život a dobrodružství amerického kovboje od Clarka Stanleyho, známějšího jako Král chřestýšů“, se uvádí, že Stanley se o receptuře svého léku dozvěděl při svém pobytu u šamanů indiánského kmene Hopi. Stanley, samozvaný kovboj, byl stokrát uštknut chřestýšem a vždy použil lék. Verze Hopiů byla zřejmě tou nejlepší a poskytovala mnoho proklamovaných výhod, a právě tento lék prý prodával veřejnosti.

Podle článku Joea Schwarcze, ředitele Úřadu pro vědu a společnost na McGillově univerzitě, z roku 2008 byl Stanley skvělý showman. Vytáhl chřestýše z pytle, rozřízl ho a pak ho hodil do hrnce s vařící vodou před davem zvědavých přihlížejících. Jakmile tuk vystoupil na povrch, sebral ho a použil k vytvoření a předvedení léčivých vlastností svého přípravku. Stanley vyburcoval dav a tohoto vzrušení využíval k prodeji svého výrobku.

„Na Světové výstavě v Chicagu v roce 1893 to musela být opravdu zajímavá podívaná. Clark Stanley, známý jako **Král chřestýšů, sáhl do pytle, vytáhl hada, rozřízl ho a hodil do vroucí vody. Když tuk vystoupil na povrch, sebral ho a na místě z něj vyrobil ‚Stanleyho hadí olej‘**, po kterém se dav, který této podívané přihlížel, okamžitě vrhl.

Není divu. Koneckonců Stanley tvrdil, že toto **mazání vyléčí revmatismus, neuralgii, ischias, houseru, bolesti v krku, omrzliny, a dokonce i bolesti zubů.**

Přesvědčit přihlížející o zázracích mazání, zejména pokud šlo o artritidu, nebylo těžké. Stanley mu stačilo prostě jen poukázat na to, že hadi tímto onemocněním očividně netrpí a zdají se být dobře promazáni zevnitř. **Dav na tento reklamní trik skočil a vysolil peníze. A mnozí tvrdili, že se jim okamžitě ulevilo od bolesti.**“

<https://web.archive.org/web/20131122082012/http://www.canada.com/montrealgazette/news/books/story.html?id=666775cc-f9ff-4360-9533-4ea7f0eef233>

Stanleyho chřestýší olej však měl jeden závažný problém. Při zabavení jeho produktu v roce 1917 v rámci zákona *Pure Food and Drug Act* (zákon o čistých potravinách a lécích) z roku 1906 zjistili federální vyšetřovatelé chemickou analýzou, že produkt obsahuje směs minerálního oleje, hovězího loje, terpentýnu a červeného pepře – ale ani kapku chřestýšího oleje. Za klamání spotřebitelů, kdy Stanley více než 24 let prodával olej, který nepocházel z chřestýšů, byla Stanleymu uložena pokuta 20 dolarů:

Příběh Clarka Stanleyho, původního obchodníka s hadím olejem

„**Hadí olej Clarka Stanleyho olej z hada dokonce ani neobsahoval.** Když federální regulační orgány v roce 1917 jeho výrobek zabavily, zjistily, že jde o směs **minerálního oleje, červeného pepře, terpentýnu a hovězího loje.** V té době už ale výrobek prodával 24 let.

Soudní proces s Clarkem Stanleyem za klamavé označení jeho produktu a jeho nepravdivé a podvodné uvádění jako léku proti veškerým bolestem byl mediálním cirkusem přelomu století, **ale nakonec mu byla za všechnu způsobenou škodu uložena pokuta pouhých 20 dolarů (v dnešní době by to bylo asi 429 dolarů).**“

<https://www.thequota.co/articles/the-story-of-clark-stanley-the-original-snake-oil-salesman>

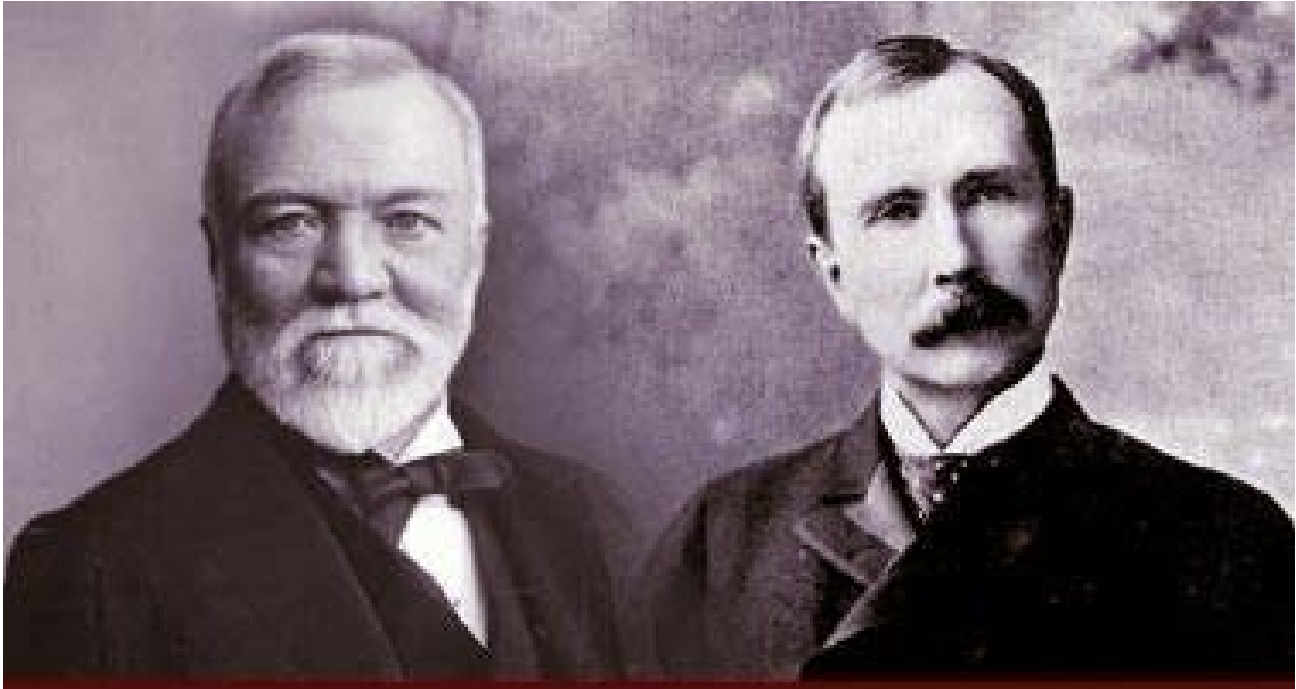
Tato epizoda ukazuje, že existuje dlouhá historie údajných léků, které podporují léčebné účinky a obsahují jiné složky, než které jsou uvedeny na etiketě jako hlavní účinná látka. V některých případech se prodávaly opiáty, které by měly účinek, ale možná ne takový, jaký byl zamýšlen nebo uváděn. Ve Stanleyho mazání nebyl přítomen hadí olej, ale obsahoval kapsaicin z červené papriky, který je znám svým protizánětlivým účinkem. Navzdory tvrzení federálních vyšetřovatelů, že Stanleyho mazání v sobě neobsahovalo žádný chřestýšský olej, byly složky tvořící jeho produkt považovány za zcela přírodní. Samotný olej prý nebyl toxický a tvrdilo se o něm, že mnohým pomohl:

Americká vláda ukončila činnost obchodníků s hadím olejem

„Zajímavé však je, že ačkoli zkoumaný přípravek s hadím olejem v sobě žádný skutečný hadí olej neměl, **červený pepř a kafr, které se v něm nacházely, měly ve skutečnosti řadu léčebných využití.** Mnohá z nich odpovídají Stanleyho tvrzením. Dnes se v řadě volně prodejných léků proti bolesti používá jako účinná látka kapsaicin. **Kapsaicin je přírodní lék vyráběný z chilli papriček. Působí tak, že inhibuje receptory bolesti v těle.**“

<https://www.leadersinstitute.com/snake-oil-salesman-shut-us-government/>

Stanleyho živnost byla zrušena po federálním vyšetřování, které bylo podníceno zákonem z roku 1906, který se zabýval „zamezením výroby, prodeje nebo přepravy falšovaných nebo nesprávně označených nebo jedovatých či škodlivých potravin, léků, léčiv a lihovin a regulací obchodu s nimi a dalšími účely“. Byl však prodej Stanleyho produktu zastaven pouze kvůli nesprávným údajům, nebo se stal obětním beránkem farmaceutického impéria, které v té době vznikalo? Bylo mediální šílenství kolem Stanleyho případu pokusem o ovlivnění veřejného mínění s cílem odstranit jakoukoli konkurenci? Byli všichni prodejci hadího oleje skutečně takoví šarlatáni, za jaké byli vydáváni, nebo byli jednoduše zdiskreditováni a nahrazeni úspěšnějšími a mocnějšími podvodníky s větším finančním a mocenským dosahem, kteří chtěli ovládnout trh a vydělávat na svých produktech?



V době, kdy federální vláda začala potírat a zavírat podniky těch, kteří byli považováni za obchodníky s hadím olejem, docházelo k přeskupování moci silnými hráči s osobními zájmy. *Americká lékařská asociace (AMA)*, založená v roce 1847, začala upevňovat svoji pozici, když si začala činit nárok na vlastnictví nad těmi, kdo prodávali léky, a těmi, kdo byli na konci 19. a na začátku 20. století považováni za léčitele. *AMA* využívala svou silnou reklamní mašinérii a dlouhý dosah k diskreditaci a likvidaci konkurence. Zákon *Pure Food and Drug Act* z roku 1906 byl využit jako lstivá zbraň k odstranění těch, kteří na ulicích prodávali nesprávně označené nebo neoznačené léky. Lékařská asociace *American College of Surgeons* dokonce převzala zábavní praktiky a showmanství obchodníků s hadím olejem ve svých filmových a reklamních kampaních, aby přesvědčila veřejnost, že se má místo nich obrátit na nemocnice, místa dříve notoricky známá jako „životu nebezpečná“:

Jak hadí olej získal špatné jméno

„To, co skutečně zpečetilo osud obchodníků s hadím olejem jako podvodníků a šejdířů, za které je dnes považujeme, nebyly nové informace o účinnosti jejich zboží, ale spíše měnící se situace na medicínském trhu. **Zákon The Pure Food and Drug Act z roku 1906 postavil nové překážky právě takovému neregulovanému mezistátnímu podnikání, které bylo hybnou silou medicínských show.**

Ve stejnou dobu profesní lékařské organizace jako **Americká lékařská asociace (AMA) zahájily mohutnou marketingovou kampaň s cílem zdiskreditovat konkurenci bez ohledu na její schopnost řešit a léčit nemoci.** Ti, kteří byli v 19. století rovnocennými hráči na medicínském trhu, se najednou na počátku 20. století ocitli na špatné straně dějin.

Vzhledem k opovržení, které vůči medicínským show skupiny jako AMA projevovaly, bylo poněkud ironické, že jiná mocná lékařská asociace, **American College of Surgeons, přijala v podstatě stejný formát k propagaci svého vlastního produktu: standardizované nemocnice.** Kázání lékařské ortodoxie prokládala asociace řadou zábavných filmů, hudby a dalších vzrušujících akcí, aby se lidé odklonili od patentovaných léků a přešli k péči, kterou jim nabízela místní nemocnice.

Pokud byli diváci skeptičtí a netrpěliví ohledně pokračování show, měli na to právo, **protože nemocnice byly dlouho známé jako místa životu nebezpečná.** Jak důvěrná známost formátu, tak i prokazatelné zlepšení nemocnic však v tomto období způsobily, že putovní show měly obrovský úspěch. **Ze včerejších praktik obchodníků s hadím olejem se stala dobrá lékařská praxe.**“

<https://theconversation.com/how-snake-oil-got-a-bad-name-165574>

Podnět k tomuto úsilí o sjednocení a centralizaci lékařské praxe v Americe dali dva velmi bohatí a vlivní podnikatelé: Andrew Carnegie, který pomohl vybudovat americký ocelářský průmysl, a John D. Rockefeller, magnát ropné společnosti Standard Oil. Na počátku 20. století se *Americká lékařská asociace (AMA)* rozhodla využít služeb Andrewa Carnegieho, muže bez pedagogického vzdělání, aby doporučil revizi lékařských vzdělávacích praktik. To vedlo k najmutí mladého muže jménem Abraham Flexner, bratra ředitele Rockefellerova institutu Simona Flexnera, aby obhlédl více než 155 lékařských škol, které v té době v zemi existovaly. Flexner, který neměl žádné lékařské vzdělání a sám měl jen malé odborné znalosti kromě

toho, že napsal několik článků o vzdělávání, byl vybrán, aby každou školu krátce navštívil. Poté sepsal zprávu, která byla zveřejněna v roce 1910 a která je nechvalně známá jako „Flexnerova zpráva“ a která doporučovala uzavřít více než polovinu těchto škol, z nichž mnohé se zabývaly homeopatií a alternativní medicínou založenou na starých léčebných tradicích. Jeho zpráva trvala na zlepšení podmínek ve všech zbývajících školách. Vyzývala k přijetí specifického programu a učebních osnov všemi zbývajícími i všemi budoucími lékařskými školami. A co je nejdůležitější, stanovil, že všechny školy musí procházet pravidelnými revizemi, aby jim byla po počátečním schválení *Americkou lékařskou asociací (AMA)* prodloužena dlouhodobá akreditace. Jinými slovy, aby mohly zůstat lékařskými školami a dostávat finanční prostředky, musely všechny školy přijmout nový lékařský systém, který byl postaven na teorii choroboplodných zárodků a používání petrochemických léků jako formy léčby. Všechny alternativní školy, které se nechtěly podřídít, musely být uzavřeny. *AMA* získala plnou kontrolu nad tím, co se bude považovat za medicínu, i nad těmi, kdo ji mohou provozovat.

Flexnerova zpráva nadchla Carnegieho a jeho představenstvo natolik, že Abrahama vyzvali, aby udělal totéž pro Velkou Británii a evropský kontinent. Ani Carnegie, ani Abraham Flexner nebyli lékaři nebo lidé s vysokoškolským vzděláním. Přesto jim bylo umožněno přetvořit lékařské prostředí v Americe i v zahraničí. Shodou okolností (nebo ne v závislosti na tom, jak se na to díváte) byl Abraham Flexner přizván do Rady pro všeobecné vzdělávání Rockefellerovy nadace jako člen na plný úvazek. V této funkci pomáhal dohlížet na zbývajících lékařské školy a také na zakládání nových. Díky penězům Rockefellerovy nadace mohl Flexner otevřít mnoho nových a vlivných lékařských škol po celé zemi, které fungují dodnes:

Vedoucí postavení v americké medicíně, jak ho vidím já: Zákulisí na začátku

„Americká lékařská asociace (AMA), založená v roce 1847 a zaregistrovaná v roce 1897, začala být znepokojena stavem lékařského vzdělávání a **obrátila se na Andrewa B. Carnegieho s žádostí o analýzu problému lékařského vzdělávání a o doporučení, jak tento neuspokojivý stav napravit.**“

„Carnegie a John D. Rockefeller, oba vysoce zainteresovaní a motivovaní průmysloví titáni, si uvědomovali obrovský význam výjimečného systému lékařského vzdělávání a obdrželi rady pedagogů z celé země. Jakmile Carnegie poznal drastický stav lékařského vzdělávání, dr. Henry Pritchett, předseda správní rady Carnegieho nadace a významný vedoucí představitel vysokoškolského vzdělávání jako rektor Yaleovy univerzity, reagoval na žádost Americké lékařské asociace (AMA) Carnegieho jménem a souhlasil s prošetřením situace a doporučením změn v americkém lékařském vzdělávání. **V poměrně krátké době Pritchett a správní rada Carnegieho nadace vybrali všeobecného pedagoga Abrahama Flexnera – málo známého pedagoga z Louisville v Kentucky, jehož pedagogické spisy Pritchett již znal – aby studii provedl a vypracoval potřebná doporučení.**“

„Během těchto let, kdy vedl svou vlastní střední školu, Abraham Flexner hojně publikoval o tématech vysokoškolského vzdělávání v různých pedagogických časopisech. Tyto články se staly dobře známými významným představitelům vysokoškolského vzdělávání, včetně dr. Pritchetta a dalších významných pedagogů, jako byl dr. Charles W. Eliot, tehdejší rektor Harvardovy univerzity. Flexnerovy spisy v obecné pedagogické literatuře zapůsobily na Pritchetta, který v té době působil jako předseda správní rady Carnegieho nadace, natolik, že Abrahama Flexnera pozval na setkání se správní radou a ta ho následně vyzvala, aby se podílel na zahájení studie o vzdělávání na amerických lékařských školách. Flexner, který obdržel malý grant od AMA pro Carnegieho nadaci na příjmy a výdaje, osobně navštívil všechny americké lékařské školy. **Většina jeho návštěv lékařských škol byla velmi krátká. Vyzpovídal vyučující (často jen jednoho lékaře) a navštívil školní laboratoř (což nezřídka zahrnovalo i prohlídku kostry). Na závěr těchto návštěv bez váhání doporučil AMA, aby školu zavřela. Během tohoto jednoho roku Flexner doporučil zavřít polovinu lékařských škol v zemi.**

Na závěr svých návštěv sepsal Abraham Flexner podrobnou zprávu, která obsahovala jeho dnes již klasickou práci o americkém lékařském vzdělávání. Tato zpráva byla zveřejněna v roce 1910 v bulletinu č. 4 Carnegieho nadace pro rozvoj výuky.

Flexnerova významná a převratná zpráva se podrobně zabývala jeho doporučeními ohledně lékařského vzdělávání, výzkumu a klinické praxe ve Spojených státech.

Flexner ve své zprávě trval na nutnosti zlepšit podmínky ve všech stávajících institucích a požadoval konkrétní programy a učební plány na všech zbývajících i budoucích lékařských školách. Ve svých doporučeních dále trval na tom, že každá

lékařská škola musí mít lékařský pedagogický sbor na plný úvazek pro preklinické i klinické předměty, a požadoval úzký pedagogický vztah mezi studenty a jejich vyučujícími. Doporučil, aby všechny lékařské školy zahrnovaly výukové kliniky na plný úvazek pro soukromé i znevýhodněné pacienty. Trval na tom, že je naprosto nezbytné, aby všechny lékařské školy zavedly trvalé výzkumné programy. **Rovněž stanovil, že všechny lékařské školy musí být po svém počátečním schválení Americkou lékařskou asociací (AMA) podrobeny průběžnému pravidelnému přezkumu za účelem obnovení dlouhodobé akreditace.**

Jak již bylo uvedeno výše, Abraham Flexner doporučil, aby v provozu zůstala méně než polovina stávajících lékařských škol; všechny ostatní měly být trvale uzavřeny. **Tato zjištění a doporučení byla Carnegieho radou dr. Pritchetta a Americkou lékařskou asociací (AMA) přijata natolik pozitivně, že Abraham Flexner byl brzy nato pozván, aby přezkoumal a předložil svá doporučení ohledně stavu lékařského vzdělávání ve Velké Británii a později i na evropském kontinentu.**

Doporučení Abrahama Flexnera tak zahájila novou éru osvíceného amerického lékařského vzdělávání. Podnět k těmto kataklyzmatickým změnám je třeba připsat tomu, že AMA uznala nezbytnost napravit stávající stav lékařského vzdělávání v USA, dále jejímu požadavku předloženému hrstce perspektivních zastánců akademické výjimečné kvality v americkém lékařském vzdělávání a realizaci vynikající a angažovanou správní radou Carnegieho nadace. Tento veřejně činný americký filantrop, zájem AMA a pozoruhodná konzultační revize a realizace Abrahamem Flexnerem poskytly nezbytný impuls k podnícení činnosti, praxe a růstu americké lékařské akademie, který byl tak zoufale nutný. **Je skutečně pozoruhodné, že ani Andrew Carnegie, ani Abraham Flexner nebyli lékaři nebo jedinci s vysokoškolským vzděláním.** Tito výjimeční vůdci se vyznačovali tím, že rozpoznali existenci kritického problému v oblasti lékařského vzdělávání, a oba muži byli odhodláni tuto situaci napravit s využitím svých zdrojů během pozoruhodně krátkého časového období.

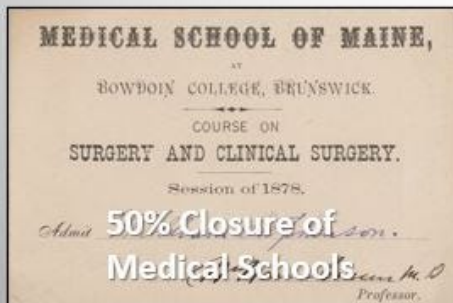
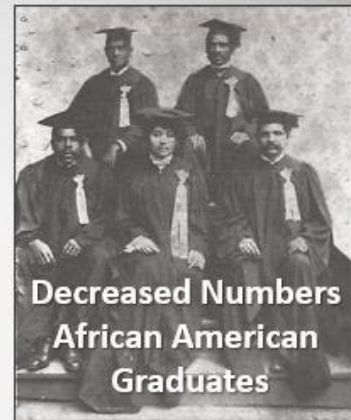
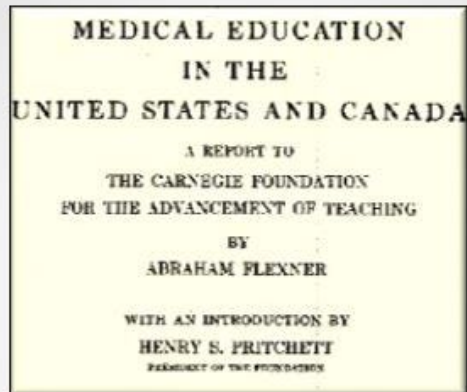
Krátce po zveřejnění své zprávy **byl Abraham Flexner přizván do Rady pro všeobecné vzdělávání Rockefellerovy nadace jako člen na plný úvazek.** V této správní radě setrval mnoho let, dokud neodešel do své vlastní soukromé poradenské praxe v oblasti vzdělávání. **Během těchto dlouhých let však Flexner průběžně dohlížel na každou americkou lékařskou školu a také doporučoval zakládání nových lékařských škol.** Mezi jeho hlavní doporučení patřilo zřízení nových lékařských fakult na univerzitách v Chicagu, Rochesteru a Vanderbiltu. Flexner díky svým osobním zkušenostem a kontaktům přesvědčil Julia Rosenwalda, Nicholase Eastmana a Cornelia Vanderbiltu, aby na tyto instituce přispěli významnými soukromými dary. **Tyto dary doplnila Rockefellerova nadace odpovídajícími příspěvky, aby zajistila založení těchto lékařských škol. Tyto školy a řada dalších**

(včetně univerzit Johnse Hopkinse, Yale, univerzity v Iowě a Cincinnati) patří dodnes mezi hlavní lékařské instituce v této zemi.“

<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC3527854/>

The Flexner Report Impact on Medical Education

Aftermath of 1910 Report



Je zcela evidentní, že Abraham Flexner byl člověk s dobrými konexemi, avšak nekvalifikovaný, který byl dosazen do vlivné pozice, aby plnil příkazy tehdejších loupeživých baronů Andrewa Carnegieho a Johna D. Rockefellera. Jeho zpráva očernila a zlikvidovala mnoho alternativních škol, které praktikovaly chiropraxi, naturopatii, homeopatii, celostní a bylinnou medicínu. Umožnila ovládnutí moderního lékařského systému těmi, kdo chtěli prodávat své petrochemické jedy, které vznikly rafinací olejů, aby je pak prodávali důvěřivé veřejnosti jako „léky“ na jejich nemoci. Flexnerova zpráva vytvořila prostředí, které připravilo půdu pro patentování a zpeněžování

léčiv a umožnila tak jeho šéfům na jeho práci bohatě vydělat. To umožnilo praktikům alopatického modelu, který zahrnoval metody podobné metodám skutečných obchodníků s hadím olejem, tedy pouštění žilou, invazivní chirurgické zákroky a injekce toxických těžkých kovů, aby se přetransformovali na praktiky „skutečné medicíny“ a převálcovali tak konkurenci, která využívala především přírodní složky, jež byly nyní považovány za šarlatánství:

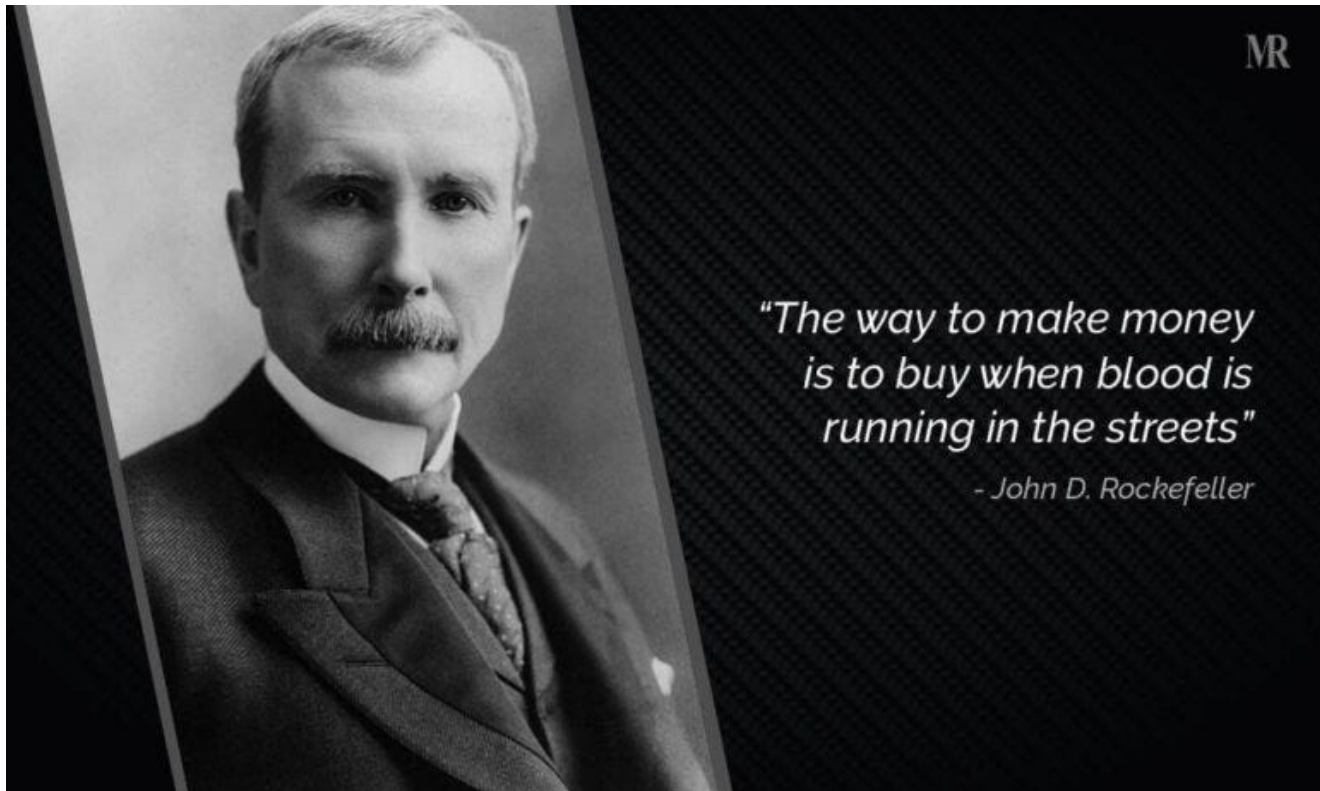
Jak Rockefeller udělal ze západní medicíny byznys

„Flexnerova zpráva měla jistě několik dobrých postřehů, **ale důvody pro její vypracování byly bohužel zcela motivovány Rockefellerovou touhou po úplné kontrole lékařského systému.** Kongres jednal na základě doporučení Flexnerovy zprávy a **změnil zákony týkající se lékařské praxe.** Je neuvěřitelné, že alopatická medicína se stala standardním postupem, přestože **v té době byly jejími hlavními léčebnými metodami pouštění žilou, chirurgické zákroky (v té době dosti barbarské) a injekce toxických těžkých kovů (olova a rtuti), které měly údajně ‚nemoc vytlačit!‘**

Po zavedení nových zákonů se Rockefeller spojil s A. Carnegiem a **začal financovat lékařské školy po celé Americe pod přísnou podmínkou, že se na nich bude vyučovat pouze alopatická medicína.** Díky svým obrovským ‚grantům‘ tento mocný tým systematicky likvidoval dosavadní učební osnovy těchto lékařských škol a **odstranil z nich jakoukoli zmínku o léčivé síle bylin nebo přírodní léčbě. Z lékařských programů byla také zcela odstraněna výuka o výživě a dalších přírodních (nelékových) způsobech léčby.**

Poté, co Rockefeller odstranil z lékařských škol tradiční medicínu, svůj monopol si zajistil **cílenou pomlouvačnou kampaní proti svým konkurentům. Homeopatie a přírodní léčiva byly prostřednictvím novin a dalších médií té doby diskreditovány a démonizovány. Někteří lékaři byli dokonce uvězněni za používání přírodních léčebných přípravků, včetně těch, které byly bezpečně a účinně používány desítky let předtím.** Ve velmi krátké době byly všechny lékařské školy homogenizovány. Všichni studenti se učili stejný alopatický systém a medicína byla nyní definována jako proces předepisování patentovaných léků. ‚Pilulka pro nemocného‘ se stala hlavním prvkem americké medicíny.“

[How Rockefeller Created the Business of Western Medicine – Acupuncture & Dry Needling, Santa Monica, CA \(meridianhealthclinic.com\)](http://meridianhealthclinic.com)



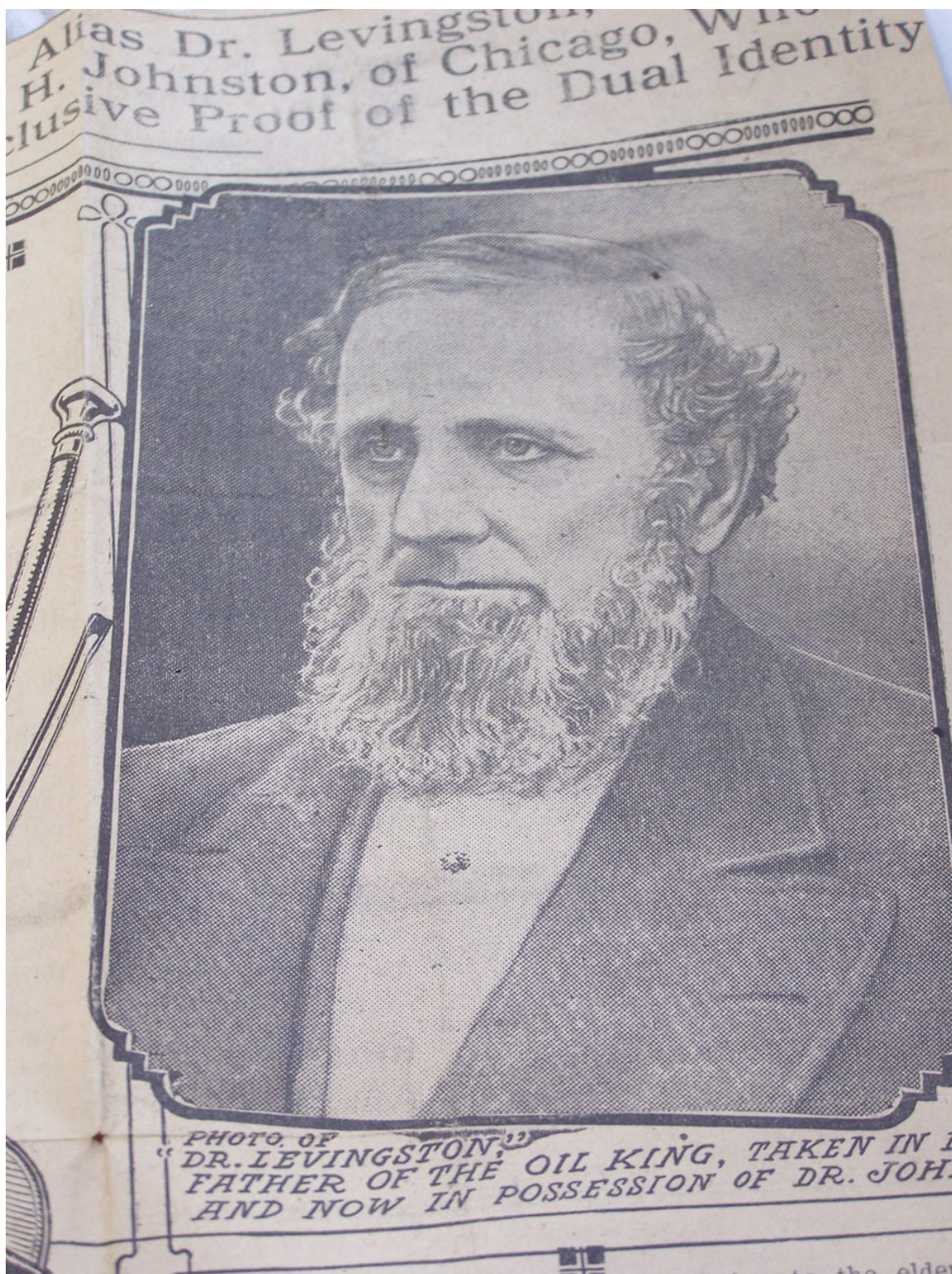
*"The way to make money
is to buy when blood is
running in the streets"*

- John D. Rockefeller

„Způsob, jak vydělat peníze, je nakupovat, když v ulicích teče krev.“ – John D. Rockefeller

Carnegie si sice připsal zásluhy za financování Flexnerovy zprávy, ale hlavním aktérem tohoto ovládnutí zdravotnického systému byl ve skutečnosti John D. Rockefeller, který dodal bratra jednoho ze svých předních výzkumníků Simona, aby plnil jejich příkazy. Proč měl úspěšný ropný magnát takový zájem na lékařském systému a likvidaci lidí praktikujících alternativní medicínu i těch, kteří prodávali elixíry na ulicích? I když John díky svému ropnému monopolu velmi zbohatl, probíhalo vyšetřování a hrozilo rozbití jeho organizace, o čemž nakonec rozhodl Nejvyšší soud 5. května 1911, tedy rok po zveřejnění Flexnerovy zprávy. Rockefeller tedy potřeboval další způsob, jak profitovat a vydělávat na svém produktu. Přišel na nápad využít uhelný dehet k výrobě produktů, které by působily na lidský organismus. Vědci na počátku 20. století zjistili, že z ropy mohou vytvořit mnoho chemických látek, a nakonec došli k tomu, že je lze využít k výrobě farmaceutických produktů. Naštěstí pro Rockefellera bylo možné

sloučeniny z petrochemického průmyslu patentovat, čímž se pro něj vytvořil velmi výnosný trh. Ve skutečnosti 99% dnešních farmaceutických výrobků obsahuje petrochemické látky, takže je zřejmé, že to byl trh, o který měl Rockefeller a jeho monopol Standard Oil obrovský zájem. Vzhledem k tomu, že většina země stále věřila v léčitelské tradice minulosti, potřeboval zlikvidovat konkurenci, aby ovládl trh. Jak šťastná souhra okolností to pro Rockefellera byla, že zákon *Pure Food and Drug Act* z roku 1906, který zlikvidoval obchodníky s hadím olejem, a Flexnerova zpráva z roku 1910, která se postarala o alternativní léčebné postupy, mu připravily cestu k monopolizaci trhu zdravotní péče pomocí jeho ropy, petrochemických látek a peněz. Rockefellerova Rada pro všeobecné vzdělávání, v jejímž čele stál Abraham Flexner, poskytla stovky milionů dolarů lékařům a vědcům, aby se přidali na stranu modelu alopatické medicíny. Vědcům byly poskytovány obrovské granty na objevování chemických látek v rostlinách, které měly určité účinky, a jejich následnou syntetickou výrobu tak, aby se lišily alespoň natolik, že je bylo možné patentovat. Rockefeller s pomocí svého přítele Andrewa Carnegieho a poskoka Abrahama Flexnera zlikvidoval přírodní medicínu a vytvořil model, kdy na každou nemoc bude k dispozici patentovaná syntetická pilulka.



Dalším motivací pro ovládnutí moderního lékařského systému Johnem D. Rockefellerem byl přímý vliv jeho vlastního otce Williama Rockefellera, který byl ve skutečnosti podomním prodejcem hadího oleje. Dokonce žil dvojitý život jako lékař jménem William Levingston:

Jeho otec byl podvodník a bigamista

„Otec magnáta, **William Avery Rockefeller**, byl potulným obchodníkem s hadím olejem, který se vydával za hluchoněmého podomního obchodníka a prodával zázračné léky a bylinné přípravky. Uhlazený šejdír přezdíváný ‚Dábel Bill‘ střídavě plodil děti – včetně budoucího průmyslníka – se svou manželkou a milenkou, která byla jejich hospodyní. **Podomní obchodník William Rockefeller také žil dvojím životem, vydával se za očního a ušního specialistu jménem dr. William Levingston** a v roce 1855 se tajně oženil s jinou ženou.“

<https://www.history.com/news/10-things-you-may-not-know-about-john-d-rockefeller>

Podle článku z roku 2019, který byl rovněž zveřejněn na serveru *History.com*, William Rockefeller před svého vnímavého syna láskyplně pokládal obrovské balíky peněz, které odmítal držet v bance. Tyto peníze pocházely z řady pochybných obchodních aktivit, včetně „předstírání, že je hluchý a slepý podomní obchodník, až po vydávání se za lékaře, který prodává patentované léky“. William Rockefeller, který byl známý pod přezdívkou „Dábel Bill“, byl podezřelý z krádeže koní, a v roce 1849 byl dokonce obviněn ze znásilnění. William byl bigamista, který žil dvojí život a v posledních desetiletích svého života se vydával za lékaře Williama Levingstona. Podle jeho společníků měl William „velkou nádobu léků a jimi léčil všechny nemoci“. William se „smál, že jeho lektvar dokáže zázračně vyléčit každého, kdo je ochoten mu dát peníze“. Na veřejnosti John mluvil o tom, že svou kariéru budoval na základě učení svých rodičů. John se však obával, že obvinění z krádeže, znásilnění, podvodů, bigamie atd., která provázela jeho otce, poškodí jeho vlastní pečlivě budovanou pověst. „Dábel Bill“ záhadně zmizel z veřejného života, čímž své syny ochránil před jeho pošramocenou pověstí. Místo jeho pobytu však nakonec na podnět Josepha Pulitzerova v roce 1908 odhalil reportér A. B. Macdonald. Vyšlo najevo, že John a jeho bratři celou dobu o Williamově pobytu věděli a finančně ho podporovali. Když se to provalilo, John se snažil přenést přes své spojení a podobnost se svým pochybným otcem, mužem, který „se neštítel podvádět ostatní ve jménu zisku“. Je však zcela zřejmé, že jablko nepadlo daleko od stromu:

Magnát John D. Rockefeller nedokázal skrýt podvodnickou minulost svého otce

„Když byl John D. Rockefeller ještě dítě, sledoval svého otce, jak počítá své peníze – **obrovské balíky peněz, které odmítal držet v bance a které láskyplně pokládal před zraky svého vnímavého syna.** ‚Měl ve zvyku u sebe nikdy nemít méně než 1 000 dolarů a nosil je v kapse. Dokázal se o sebe postarat a nebál se nosit své peníze s sebou,‘ vzpomínal později v životě ropný magnát.“

„**Williamovy peníze ve skutečnosti pocházely z řady pochybných obchodních aktivit, od předstírání, že je hluchý a slepý podomní obchodník, až po vydávání se za lékaře, který prodává patentované léky.** Po svém stratosférickém vzestupu do výšin byznysu pozlaceného věku však John D. Rockefeller dělal vše pro to, aby činy svého rodiče bagatelizoval. Bylo mu šedesát let, když ho začala znovu pronásledovat obvinění z neetických obchodních praktik a možného kriminálního chování jeho otce – obvinění, která spustila závod o zjištění pravdy o Rockefellerově otci.“

„John D. se celý život snažil pohřbít pravdu o svém příbuzném, jehož činy ohrožovaly celé impérium, na jehož budování tak tvrdě pracoval. I když **veřejně prohlašoval, že svou kariéru vybudoval na základě lekcí svých rodičů,** ve skutečnosti mu byla vzorem pouze jeho přísná matka Eliza. Tu už William Avery Rockefeller, manžel odpadlík, kterého nedokázala napravit, dávno opustil.“

William, který byl podezřelý z krádeže koní, a v roce 1849 byl dokonce obviněn ze znásilnění, byl nestabilní otcovskou postavou. Ať už však Tarbellová pátrala po muži přezdívaném ‚Dábel Bill‘ sebevíc, dál než do období dospívání Johna D. se jí ho nepodařilo vypátrat.

Ropného magnáta to, co považoval za očeřování svého otce, rozzuřilo. I když nad sebou obvykle neztrácel kontrolu, jeden novinář, který mu ukázal příběh Tarbellové, byl svědkem vzácné trhliny v jeho pověstné fasádě. **‚Jedovatý jazyk této jedovaté ženy,‘ rozcíloval se. ‚Jak ubohý výrok od někoho, kdo si říká historik‘.**“

„Pulitzer vyslal nejlepší reportéry po celé zemi, aby se pokusili Williama vypátrat, ale vrátili se s prázdnou. O sedm let později, v roce 1908, se reportér časopisu *World* jménem A. B. Macdonald konečně dostal na stopu. Bylo však příliš pozdě: William Rockefeller zemřel o šest měsíců dříve.“

To mu však nezabránilo v tom, aby příběh Williama Rockefellera v tisku podrobněji nerozebral. Článek obsahoval ještě další bombastické informace o otci magnáta: **Po léta žil pod falešnými jmény a před svou smrtí byl znám jako dr. Levingston. ‚Měl velkou nádobu léků a jimi léčil všechny nemoci,‘** vyprávěl jeden ze spolupracovníků a dále vzpomínal, **jak se údajný lékař smál, že jeho lektvar dokáže zázračně vyléčit každého, kdo je ochoten mu dát peníze.**

Článek také tvrdil, že William Rockefeller byl bigamista. Během dětství Johna D. Rockefellera žil s jeho matkou Elizou, ale pod jednou střechou s nimi žila jako hospodyně jeho milenka. **Nakonec se znovu oženil, aniž by se rozvedl, žil dvojitým životem a svůj čas dělil mezi dvě rodiny.** Jeho nová manželka Margaret Allenová s ním nakonec zůstala v manželství 50 let a až po jeho smrti se dozvěděla, že se s ní oženil nelegálně.

Obvinění ze šarlatánství, znásilnění a bigamie, to vše bylo v rozporu s pověstí spořivého a spořádaného Johna D. Rockefellera, kterou po léta pečlivě budoval. V konzervativní době tato obvinění představovala také vážné morální pohoršení. Snad nejvíce šokujícím obviněním však bylo to, že jeho synové věděli o jeho pobytu 25 let a potají ho podporovali.

Toto tvrzení Frank Rockefeller důrazně popřel a ve svém prohlášení označil tuto historku za „naprostou lež“. Uvedl, že jeho otec byl nucen odejít do ústraní, právě proto, aby se ochránil před pronásledováním ze strany bláznů a dalších lidí, kteří by chtěli narušit klid a pohodu jeho života na odpočinku.

Tato historka však byla pravdivá. Rockefellerové roky věděli, kde se otec nachází, a posílali mu peníze, možná ve snaze koupit si jeho mlčení. Pokud jde o Johna D. Rockefellera, ten Pulitzerovo odhalení ignoroval a snažil se jít dál – **pravděpodobně chtěl, aby veřejnost zapoměla na jeho spojení a podobnost s otcem, který se neštítel podvádět ostatní ve jménu zisku.** Celý život se snažil uniknout svým kořenům a nehodlal s tím přestat ani teď.“

<https://www.history.com/news/john-d-rockefeller-father-con-man-origins>



Own nothing, control everything.

~ John D. Rockefeller

AZ QUOTES

„Nic nevlastni, ovládej vše.“ – John D. Rockefellera

John D. Rockefeller použil příklad a učení svého otce, aby podvodníky překonal. Využil svého obrovského bohatství k ovlivňování škol, institucí, lékařů, vědců atd. Model teorie choroboplodných zárodků dokonale zapadal do jeho plánů prodávat petrochemické jedy jako „všelék“. Při prodeji svých elixírů veřejnosti vynakládal obrovské částky na reklamu a uplatňoval při tom stejné principy jako obchodníci s hadím olejem. K prosazení těchto cílů Rockefeller v listopadu 1929 uzavřel partnerství s německým farmaceutickým gigantem IG Farben (dnes známým jako Bayer). Společnost IG Farben se během 2. světové války podílela na válečných zločinech a po válce byla nakonec rozdělena na mnoho společností. Toto zločinné zapojení však Rockefellerovy nezastavilo a ti se stali vlastníky více než poloviny farmaceutických podniků v USA. Říci, že tento podnik byl pro ně výnosný, je velmi slabý výraz:

„V roce 1939 vznikla aliance ‚Drug Trust‘ mezi Rockefellerovým impériem a německou chemickou společností IG Farben (Bayer). Po druhé světové válce byla společnost IG Farben zrušena, ale později vznikla jako samostatné korporace v rámci aliance. Mezi známé společnosti patřily General Mills, Kellogg, Nestle, Bristol-Myers Squibb, Procter and Gamble, Roche a Hoechst (Sanofi-Aventis). Rockefellerovo impérium spolu s bankou Chase Manhattan Bank (nyní JP Morgan Chase) vlastnily více než polovinu farmaceutických podniků ve Spojených státech. Jednalo se o největší koncern na výrobu léků na světě. Od druhé světové války farmaceutický průmysl trvale dosahoval rostoucích zisků a stal se po zbrojním průmyslu druhým největším výrobním odvětvím na světě.

Rockefellerova nadace byla původně zřízena v roce 1904 jako Všeobecný vzdělávací fond. Rockefellerova nadace byla založena v roce 1910 a v roce 1913 vydala zřizovací listinu s pomocí Rockefellerových milionů. **Následně nadace dosadila své vlastní ‚kandidáty‘ do federálních zdravotnických agentur a připravila půdu pro ‚převýchovu‘ veřejnosti.** Z analýzy reklamy v časopisech vyplývá, že již v roce 1948 utratily větší americké farmaceutické společnosti za reklamu celkem 1 104 224 374 dolarů. **Z této částky tvořily Rockefellerovy-Morganovy podíly (které po Morganově smrti zcela připadly Rockefellerovi) přibližně 80%.**

https://www.sourcewatch.org/index.php/Rockefeller_Foundation

Johnu D. Rockefellerovi, velkému loupeživému baronovi, se podařilo dosáhnout ještě většího úspěchu, než o jakém se jeho otcí mohlo kdy zdát. Poté, co bezohlednými praktikami rozdrtil svou konkurenci v ropném průmyslu, úspěšně manévroval se svými obchodními zájmy a ovládl medicínský průmysl v USA, aby mohl dále těžit z petrochemických produktů vytvořených jeho ropným monopolem. Ve 20. letech 20. století Rockefeller ovládal ropný, chemický a medicínský průmysl. Svým produktem mohl lidi otrávit a pak jim ho prodat zpět jako „lék“ na všechny jejich neduhy. Podvod, který jeho otec provozoval v malém, John převzal a páchal ho v masovém měřítku. Podařil se mu velký americký podvod, který se provozuje dodnes. John D. Rockefeller byl největším obchodníkem s hadím olejem ze všech, který se v zákulisí zcela jistě smál tomu, že jeho lektvary dokážou zázračně „vyléčit“ každého, kdo je ochoten dát mu peníze, stejně jako to před ním dělal jeho otec.

VOL. LIX. No. 1525.

PUCK BUILDING, New York, May 23, 1906.

PRICE TEN CENTS.

"What fools these Mortals be!"

Puck

Copyright, 1906, by Keppler & Schwarzmann.

Entered at N. Y. P. O. as Second-class Mail Matter.

LIBRARY OF CONGRESS
Two Copies Received
MAY 22 1906
Copyright Entry
May 19 06
CLASS. D. XXc. No.
113271
COPY B.



THE INFANT HERCULES AND THE STANDARD OIL SERPENTS.

Dr. Johnathan Stea se domnívá, že obchodníci s hadím olejem z minulosti jsou mezi námi dodnes, a má naprostou pravdu. Není to však tak, jak si myslí. Obchodníci s hadím olejem dnešní doby nejsou wellness koučové (kteří ani neprodávají produkty) ani lidé praktikující holistickou nebo alternativní medicínu nebo homeopatii, kteří se opírají o starobylé léčebné tradice. Skutečnými obchodníky s hadím olejem jsou ti, kteří jsou napojeni na systém alopatické medicíny založený Johnem D. Rockefellerem. To oni nyní prodávají jeho magické elixíry, které jsou vydávány za „léky“, podpořené miliony investovanými do reklamních kampaní. To oni prodávají opiáty, chemoterapeutika a syntetické toxiny vytvořené z petrochemických sloučenin a udržují lidi závislé a odkázané na chemikálie, které mají potlačovat symptomy spíše než léčit nemoci. Jediný rozdíl je v tom, že tyto praktiky, kdysi démonizované Rockefellerovým kartelem za účelem likvidace konkurence, jsou nyní legitimizovány jako „skutečná medicína“, jakmile se dostala pod jejich kontrolu, aby z ní mohli profitovat.



Dr. Jonathan N...  @jonatha... · 2h ...

Snake oil salesmen never went away.

Now they're called "wellness coaches," "alternative/integrative/functional medicine practitioners," "energy medicine physicians," etc.

 31  48  273  7,074 



ViroLIEgy
@ViroLIEgy ...

That's odd. The pharmaceutical companies are the original snake oil salesmen, and they continue to be to this day.



9:01 PM · Jul 24, 2023 · 174 Views

imgflip.com

Jako klinický psycholog by se měl dr. Stea podívat na svou profesi a na přílišné spoléhání se na neúčinné a nebezpečné léky, používané k „léčbě“ duševních chorob. Kdyby byl natolik intelektuálně poctivý, aby obrátil pozornost na svou profesi, dr. Stea by si uvědomil, že on, stejně jako ostatní alopatictí lékaři, jsou ve skutečnosti opravdovými obchodníky s hadím olejem.

Další informace k tomuto tématu, včetně aktivit Rockefellerovy nadace v Československu, naleznete v článku [Toxikologie vs. virologie: Rockefellerův institut a zločinný podvod s dětskou obrnou](#)